

drage Nytte af vor Skibsfart og havde den Opfattelse, at Landbruget ved Eksport til Tyskland kunde gøre dem Afbræk i deres samlede Krigsførelse. Derfor var det i Amerika let at naa til politisk Enighed om, hvilke Industrivarer og Varer til Industrien vor Handel maatte købe og udføre. Vanskeligheden laa paa Skibsfartens og Landbrugets Omraade. Naar det ærede Medlem herom siger, at Regeringens Holdning under Forhandlingerne skyldtes de samme Grunde, „som under hele Krigen har dikteret den danske Regerings forsigtige Holdning overfor Tyskland“, ligger der utvivlsomt heri en Anerkendelse. En uforsigtig Politik overfor nogen af de mægtige krigsførende Parter vilde i alt Fald ikke have skabt de danske Erhverv de rolige Kaar, som trods alt har været sikrede dem. Paa det daværende Tidspunkt var Tyskland i Stand til at lægge Haand paa den danske Skibsfart fra og til Danmark og dermed ogsaa paa Landbrugets Udførsel til England, saaledes at en rigtig Politik overfor Tyskland var Betingelsen for at kunne opretholde Forbindelsen Vest paa. Men i det ærede Medlems Tale om Regeringens Holdning mangler der et væsentligt Moment, nemlig Hensynet til de store økonomiske Interesser for de Erhverv, som det ærede Medlem kun forbigaaende beskæftigede sig med i sin Tale. Det ærede Medlem vil imidlertid vide, at ethvert Spørgsmaal vedrørende disse Erhverv, som Overenskomstforhandlingerne med Amerika gav Anledning til, blev drøftet med samtlige Erhverv, og at den danske Regerings Standpunkt blev bestemt ved, hvad Erhvervene under Afvejning af deres egne og det samlede Samfunds økonomiske Interesser mente at kunne gaa med til. Hvad den af det ærede Medlem særlig nævnte Landbrugsudførsel angaar, fastholdt Regeringen ikke under Forhandlingerne om Amerikaoverenskomsten noget Krav vedrørende Udførselsmængden til Tyskland af Landbrugsprodukter længere, end Landbrugets Erhvervsrepræsentanter selv tilraadede at fastholde det. Det vil ikke være det ærede Medlem ukendt, at Landbrugere, som ikke har taget Del i disse Forhandlinger, har ment at kunne bebrejde Regeringen, at den med Hensyn til Samkvemet med Tyskland paa Land-

brugets Omraade ikke opnaaede saa meget ved Amerikaoverenskomsten som ønskeligt. I denne Henseende vil det ærede Medlems Tale bidrage til at tilvejebringe en rigtigere Balance, forsaavidt som den understreger Vanskelighederne til den modsatte Side.

I øvrigt forekommer det mig, at det danske Samfund vil gøre Ret i at fastholde den af det ærede Medlem saa stærkt fremdragne Kendsgerning, at det i Krigens afgørende Aar var to af vore Erhverv, Landbruget og Skibsfarten, der havde Betydning i det internationale Samkvem, og ikke opholde sig for meget ved de noget gigantiske Dimensioner, hvormed Ledelsen af den danske Industri fremtraadte i det ærede Medlems Tale. Jeg tror, at man herigennem vil komme til at anlægge en rigtigere Betragtning for det danske Samfunds Erhvervsvilkaar.

Efter denne Digression, som det ærede Medlems Udtalelser paa visse Punkter har syntes mig at gøre nødvendig, og som jeg har ønsket at fremsætte her i det høje Ting, skal jeg vende tilbage til det fremsatte Lovforslag og anbefale det høje Ting at give det den samme velvillige Behandling, som det har modtaget i Folketinget, hvor det er enstemmigt vedtaget i uforandret Skikkelse.

Ole Hansen: Jeg skal selvfølgelig afholde mig fra enhver Bemærkning vedrørende de udførlige Udtalelser, som den højtærede Indenrigsminister nu fremsatte til det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Foss). I disse Bemærkninger var der ganske vist ogsaa adskillige Udtalelser, der berørte Landbrugets Stilling i de forløbne Aar, men jeg finder ingen Anledning til for mit Vedkommende at komme ind paa en nærmere Drøftelse heraf. Jeg skal med Hensyn til det foreliggende Lovforslag sige, at naar den højtærede Indenrigsminister her foreslaar at ophæve Rationeringen for Smørrets Vedkommende, saa er dette et Forslag, som vi fra vor Side maa hilse med Tilfredshed. De Ulemper og Ubehageligheder, som Rationeringen i det hele taget medfører for Befolkningen, og de ret store Udgifter, den paafører Statskassen, ønsker vi gerne at komme bort fra saa hurtigt, som det er muligt.